

Projekt z dnia 7 stycznia 2014 r.

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW**

z dnia ... 2014 r.

w sprawie Funduszu Gwarancyjnego

Na podstawie art. 185 ust. 4 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 989, 1289 i 1717) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wysokość wnoszonych wpłat do Funduszu Gwarancyjnego, z zastrzeżeniem, że całkowita wartość środków Funduszu Gwarancyjnego nie może przekraczać 0,3 % wartości aktywów netto wszystkich otwartych funduszy, chyba że wartość zobowiązań Funduszu Gwarancyjnego wobec otwartych funduszy emerytalnych przekracza tę wielkość;
- 2) sposób i tryb wnoszenia wpłat do Funduszu Gwarancyjnego;
- 3) sposób i tryb działania Funduszu Gwarancyjnego, w tym lokowania jego środków;
- 4) sposób gospodarowania środkami Funduszu Gwarancyjnego, wysokość opłat wnoszonych do Krajowego Depozytu za administrowanie Funduszem Gwarancyjnym i tryb ich wnoszenia;
- 5) warunki i tryb dokonywania wypłat ze środków Funduszu Gwarancyjnego oraz ich zwrotu powszechnym towarzystwom, a także sposób dokonywania rozliczeń z powszechnymi towarzystwami, które zaprzestały dokonywania wpłat wskutek zakończenia działalności określonej w ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie - oznacza to ustawę z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych;
- 2) Krajowym Depozycie - oznacza to Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A.;

- 3) wypłacie ze środków Funduszu Gwarancyjnego - oznacza to wypłaty, o których mowa w art. 187 ustawy;
- 4) rachunku rozliczeniowym - oznacza to rachunek bankowy prowadzony dla banku w Centrali Narodowego Banku Polskiego, poprzez który bank ten uczestniczy w rozrachunkach międzybankowych dokonywanych przez Narodowy Bank Polski.

§ 3. 1. W celu ustalenia wysokości wpłat do Funduszu Gwarancyjnego, niezwłocznie po przyjęciu przez otwarty fundusz pierwszej składki lub pierwszej wypłaty transferowej, w zależności od tego, którą z nich otwarty fundusz przyjął wcześniej, nie później jednak niż w terminie składania informacji o wartości aktywów netto, o której mowa w § 10, powszechne towarzystwo nim zarządzające składa w Krajowym Depozycie:

- 1) aktualny odpis z rejestru funduszy emerytalnych;
- 2) odpisy pełnomocnictw osób upoważnionych do reprezentowania powszechnego towarzystwa wobec Krajowego Depozytu, jeżeli upoważnienie takie nie wynika z dokumentu, o którym mowa w pkt 1;
- 3) kartę wzorów podpisów osób upoważnionych do reprezentowania powszechnego towarzystwa wobec Krajowego Depozytu;
- 4) listę osób upoważnionych przez powszechne towarzystwo do składania wobec Krajowego Depozytu i odbierania w imieniu powszechnego towarzystwa oświadczeń niebędących oświadczeniami woli oraz kartę wzorów podpisów tych osób;
- 5) dokument zawierający wskazanie adresu, pod który powinny być przesyłane powszechnemu towarzystwu zawiadomienia, wezwania i informacje, o których mowa w rozporządzeniu;
- 6) dokument zawierający wskazanie rachunku rozliczeniowego, na który mają być zwracane nadpłaty, o których mowa w § 7.

2. Powszechne towarzystwo niezwłocznie informuje Krajowy Depozyt o wszelkich zmianach danych zawartych w dokumentach, o których mowa w ust. 1. Do informacji takiej powszechne towarzystwo załącza dokumenty zawierające aktualne dane.

3. Dokumenty, o których mowa w ust. 1 i 2, składa się w oryginale lub uwierzytelnionym we właściwy sposób odpisie, przez który rozumie się:

- 1) w przypadku dokumentów urzędowych - odpis urzędowo albo notarialnie poświadczony za zgodność z oryginałem;
- 2) w przypadku dokumentów prywatnych - odpis poświadczony notarialnie za zgodność z

oryginałem, a w przypadku dokumentów zawierających własne oświadczenia powszechnego towarzystwa również odpis poświadczony za zgodność z oryginałem przez organ uprawniony do reprezentowania powszechnego towarzystwa.

4. Krajowy Depozyt informuje niezwłocznie organ nadzoru o złożeniu dokumentów, o których mowa w ust. 1, przez powszechne towarzystwo oraz o terminie ich złożenia.

§ 4. 1. Wysokość wpłat wnoszonych przez powszechne towarzystwa do Funduszu Gwarancyjnego jest ustalana w każdym kolejnym kwartale kalendarzowym, z zastrzeżeniem § 6.

2. Wysokość wpłat do Funduszu Gwarancyjnego wynosi dla każdego powszechnego towarzystwa 0,3 % wartości aktywów netto otwartego funduszu zarządzanego przez to towarzystwo, według stanu na ostatni dzień wyceny w poprzednim kwartale kalendarzowym.

3. Na poczet każdej kolejnej wpłaty, do wniesienia której zobowiązane jest powszechne towarzystwo, zalicza się wpłaty dotychczas przez to towarzystwo wniesione, powiększone o wartość przypadającego na to towarzystwo udziału w zasobie rezerwowym, według stanu na ostatni dzień poprzedniego kwartału kalendarzowego, i pomniejszone o opłaty należne Krajowemu Depozytowi za administrowanie Funduszem Gwarancyjnym.

§ 5. Wpłaty do Funduszu Gwarancyjnego powszechne towarzystwo dokonuje w terminie 10 dni roboczych, licząc od ostatniego dnia poprzedniego kwartału kalendarzowego, na podstawie udostępnionego każdemu powszechnemu towarzystwu przez Krajowy Depozyt dokumentu zawierającego rozliczenie wpłat do Funduszu Gwarancyjnego.

§ 6. 1. W przypadku dokonania wypłaty ze środków Funduszu Gwarancyjnego powszechne towarzystwa dokonują wpłat mających na celu przywrócenie pierwotnego stanu tych środków, zwanych dalej „wpłatami uzupełniającymi”, w terminie 7 dni roboczych od dnia powiadomienia przez Krajowy Depozyt o wysokości tej wpłaty.

2. Wysokość wpłat uzupełniających ustala się dla każdego powszechnego towarzystwa jako iloczyn liczby wyrażającej stosunek udziału wartości aktywów netto otwartego funduszu zarządzanego przez to towarzystwo do wartości aktywów netto wszystkich otwartych funduszy zarządzanych przez powszechne towarzystwa, według stanu na ostatni dzień wyceny w poprzednim kwartale kalendarzowym, i kwoty dokonanej wypłaty ze środków Funduszu Gwarancyjnego.

§ 7. W przypadku gdy rozliczenie za poprzedni kwartał kalendarzowy wykaże nadpłatę po stronie powszechnego towarzystwa, kwota tej nadpłaty jest rozliczana z powszechnym towarzystwem w terminie określonym w § 5, chyba że przed dokonaniem jej zwrotu powstanie konieczność wniesienia wpłat uzupełniających, o których mowa w § 6 ust. 1, kiedy to kwota nadpłaty jest zaliczana na poczet należnej wpłaty uzupełniającej.

§ 8. 1. W przypadku niedokonania należnych wpłat w terminach, o których mowa w § 5 i 6, są naliczane odsetki za zwłokę w wysokości odsetek ustawowych.

2. Odsetki za zwłokę wnosi się wraz z należnymi wpłatami, od których są naliczane.
3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w przypadku, o którym mowa w § 7.

§ 9. 1. Wpłaty do Funduszu Gwarancyjnego są dokonywane w formie pieniężnej.

2. Powszechne towarzystwa wnoszą wpłaty na wskazany przez Krajowy Depozyt rachunek bankowy prowadzony dla Krajowego Depozytu w Centrali Narodowego Banku Polskiego.
3. Dokonanie wpłaty do Funduszu Gwarancyjnego następuje z dniem uznania rachunku, o którym mowa w ust. 2.

§ 10. 1. Najpóźniej do godziny 11⁰⁰ w drugim dniu roboczym, licząc od ostatniego dnia poprzedniego kwartału kalendarzowego, powszechne towarzystwo składa w Krajowym Depozycie informację o wartości aktywów netto zarządzanego przez nie otwartego funduszu, według stanu na ostatni dzień wyceny przypadający w poprzednim kwartale. Informację należy złożyć wraz z upływem kwartału kalendarzowego, w którym otwarty fundusz zarządzany przez powszechne towarzystwo rozpoczął przyjmowanie składek lub wypłat transferowych.

2. Na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, Krajowy Depozyt dokonuje ustalenia wysokości wymaganych od poszczególnych powszechnych towarzystw wpłat do Funduszu Gwarancyjnego.

3. Krajowy Depozyt w czwartym dniu roboczym, licząc od ostatniego dnia poprzedniego kwartału kalendarzowego, udostępnia powszechnym towarzystwom w lokalu swojej siedziby dokumenty zawierające rozliczenie wpłat dokonanych przez nie do Funduszu Gwarancyjnego, sporządzone według stanu na ostatni dzień poprzedniego kwartału kalendarzowego.

4. Informacje, o których mowa w ust. 1, a także dokumenty, o których mowa w ust. 3, mogą być przekazywane w formie elektronicznej, po uzgodnieniu zasad przekazywania ich w tej formie pomiędzy Krajowym Depozytem a powszechnym towarzystwem.

§ 11. 1. Zwrot nadpłat jest dokonywany na wskazane przez poszczególne powszechne towarzystwa rachunki rozliczeniowe.

2. Krajowy Depozyt informuje organ nadzoru o przypadkach dokonania zwrotu nadpłaty, podając termin i kwotę nadpłaty zwróconej poszczególnym powszechnym towarzystwom. Informacja ta jest przekazywana do organu nadzoru następnego dnia roboczego po dniu, w którym dokonano zwrotu nadpłaty.

§ 12. Niezwłocznie po zaistnieniu zdarzenia powodującego konieczność wniesienia wpłat uzupełniających Krajowy Depozyt zawiadamia poszczególne powszechne towarzystwa o wysokości tych wpłat. Zawiadomienia doręcza się na adres podany przez towarzystwo. Przepisy § 10 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

§ 13.1. Krajowy Depozyt zawiadamia organ nadzoru o wartości aktywów Funduszu Gwarancyjnego według stanu na koniec kwartału kalendarzowego. Informacja ta obejmuje również wartość wymaganej kwoty w zasobie podstawowym Funduszu Gwarancyjnego, wyliczona wartość dopłaty oraz nadpłaty w Funduszu Gwarancyjnym, w podziale na poszczególne towarzystwa emerytalne. Informacja jest przekazywana niezwłocznie po ustaleniu przez Krajowy Depozyt wysokości wpłat do Funduszu Gwarancyjnego, o których mowa w § 10 ust. 1.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, jest przekazywana w formie elektronicznej, po uzgodnieniu zasad i formy jej przekazywania pomiędzy Krajowym Depozytem a organem nadzoru.

3. Krajowy Depozyt zawiadamia organ nadzoru o niedokonaniu przez powszechne towarzystwo należnej wpłaty w terminie jej wniesienia lub w wymaganej wysokości, a także o niezłożeniu przez powszechne towarzystwo informacji o wartości aktywów netto zarządzanego przez nie otwartego o funduszu w terminie określonym w § 10 ust. 1.

§ 14. 1. Krajowy Depozyt może lokować środki Funduszu Gwarancyjnego w obligacjach, bonach i innych papierach wartościowych o nieograniczonej zbywalności i opiewających na świadczenia pieniężne, emitowanych przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski.

2. Krajowy Depozyt może lokować środki Funduszu Gwarancyjnego w obligacjach i innych

dłużnych papierach wartościowych opiewających na świadczenia pieniężne, całkowicie gwarantowanych lub poręczanych przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski i będących przedmiotem obrotu na rynku regulowanym.

3. Lokaty, o których mowa w ust. 2, nie mogą łącznie przekraczać 20 % wartości środków Funduszu Gwarancyjnego, przy czym co najwyżej 5 % wartości środków Funduszu Gwarancyjnego może zostać ulokowane w papierach wartościowych jednego emitenta.

4. Krajowy Depozyt może lokować środki Funduszu Gwarancyjnego w hipotecznych i publicznych listach zastawnych.

5. Lokaty, o których mowa w ust. 4, nie mogą łącznie przekraczać 20 % wartości środków Funduszu Gwarancyjnego, przy czym co najwyżej 5 % wartości środków Funduszu Gwarancyjnego może zostać ulokowane w listach zastawnych jednego banku hipotecznego.

6. Krajowy Depozyt może dokonywać transferu środków Funduszu Gwarancyjnego na rachunki bankowe, w tym także na rachunki lokat terminowych, prowadzone w bankach krajowych w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 1376, z późn. zm.¹⁾), które posiadają fundusze własne w wysokości stanowiącej równowartość w złotych co najmniej 100 milionów euro.

7. Lokaty, o których mowa w ust. 6, nie mogą łącznie przekraczać 40 % wartości środków Funduszu Gwarancyjnego, przy tym nie więcej niż 8 % wartości środków Funduszu Gwarancyjnego może zostać ulokowane w jednym banku, zaś na rachunkach a vista - nie więcej niż 10 % wartości środków Funduszu Gwarancyjnego.

8. Przy ustalaniu wartości środków Funduszu Gwarancyjnego dla celów, o których mowa w ust. 3, 5 lub ust. 7, nie uwzględnia się nieotrzymanych przychodów z lokowania tych środków.

§ 15. 1. Dopuszczalne jest przejściowe przekroczenie limitów określonych w § 14 ust. 3, 5 lub ust. 7, jeżeli jest to związane z dokonywaniem wypłat ze środków Funduszu Gwarancyjnego albo z dokonywaniem przez powszechne towarzystwa wpłat do Funduszu Gwarancyjnego. Przekroczenie tych limitów nie powinno jednak utrzymywać się dłużej niż przez okres 30 dni.

2. Jeżeli na skutek okoliczności, na które Krajowy Depozyt nie ma bezpośredniego wpływu, zostaną przekroczone limity określone w § 14 ust. 3, 5 lub ust. 7, Krajowy Depozyt podejmie niezwłocznie działania zmierzające do dostosowania działalności lokacyjnej do tych limitów,

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1385 i 1529, z 2013 r. poz. 777, 1036 i 1289.

przy zachowaniu zasad racjonalnego gospodarowania środkami Funduszu Gwarancyjnego.

3. Krajowy Depozyt informuje niezwłocznie organ nadzoru o przypadkach przekroczenia limitów określonych w § 14 ust. 3, 5 lub ust. 7.

§ 16. 1. Środki Funduszu Gwarancyjnego składają się z zasobu podstawowego i zasobu rezerwowego.

2. Zasób podstawowy jest tworzony z wpłat dokonanych przez powszechne towarzystwa.

3. Zasób rezerwy tworzą:

- 1) przychody z lokowania środków tworzących zasób podstawowy;
- 2) odsetki, o których mowa w § 8 ust. 1;
- 3) przychody z lokowania środków określonych w pkt 1 i 2.

§ 17. 1. Przypadający na każde powszechne towarzystwo udział w przychodach z lokowania środków Funduszu Gwarancyjnego wyraża się w jego udziale w zasobie rezerwowym. Udział poszczególnych towarzystw w zasobie rezerwowym jest określany przez Krajowy Depozyt w dokumentach, o których mowa w § 10 ust. 3, i rozliczany kwartalnie. Z chwilą tego rozliczenia środki tworzące zasób rezerwy, po pobraniu z nich opłaty należnej Krajowemu Depozytowi, są przenoszone do zasobu podstawowego.

2. Udział powszechnego towarzystwa w zasobie rezerwowym odpowiada udziałowi, w jakim pozostaje wartość środków utrzymywanych przez to towarzystwo w zasobie podstawowym do ogólnej wartości tego zasobu.

3. Odsetki, o których mowa w § 8 ust. 1, powiększają udziały poszczególnych powszechnych towarzystw w zasobie rezerwowym w równych częściach, z wyłączeniem towarzystw wnoszących te odsetki.

§ 18. Wypłata ze środków Funduszu Gwarancyjnego może nastąpić wyłącznie:

- 1) na rzecz członków otwartych funduszy na pokrycie szkód spowodowanych niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem przez powszechne towarzystwo obowiązków w ramach zarządzania funduszem i jego reprezentacji, o ile szkoda nie nastąpiła wyłącznie z winy poszkodowanego - w zakresie, w jakim za szkody te powszechne towarzystwo nie ponosi odpowiedzialności;
- 2) na rzecz członków otwartych funduszy na pokrycie szkód spowodowanych niewykonaniem lub niewłaściwym wykonaniem przez powszechne towarzystwo obowiązków w ramach

zarządzania funduszem i jego reprezentacji, za które odpowiedzialność ponosi powszechne towarzystwo - w zakresie, w jakim szkody te nie mogą być pokryte z masy upadłości tego towarzystwa.

§ 19. 1. Wypłata, o której mowa w § 18 pkt 1, następuje na podstawie prawomocnego orzeczenia sądu ustalającego istnienie i wysokość odszkodowania należnego członkowi otwartego funduszu ze środków Funduszu Gwarancyjnego albo nakazującego Krajowemu Depozytowi wypłatę odszkodowania na rzecz członka otwartego funduszu ze środków Funduszu Gwarancyjnego.

2. Wypłata następuje w terminie 14 dni od dnia złożenia w Krajowym Depozycie odpisu orzeczenia, o którym mowa w ust. 1, w sposób uzgodniony przez Krajowy Depozyt z członkiem otwartego funduszu uprawnionym do odszkodowania.

§ 20. Wypłata, o której mowa w § 18 pkt 2, następuje na podstawie dokumentów złożonych przez członka otwartego funduszu w Krajowym Depozycie, to jest:

- 1) w przypadku gdy w postępowaniu upadłościowym prowadzonym w stosunku do powszechnego towarzystwa, które ponosi odpowiedzialność za szkodę, zawarty został układ likwidacyjny:
 - a) odpisu prawomocnego postanowienia sądu o zatwierdzeniu układu,
 - b) odpisu prawomocnego postanowienia sądu o wykonaniu układu,
 - c) układu oraz
 - d) wyciągu z zatwierdzonej przez sędziego-komisarza listy wierzytelności, zawierającego oznaczenie wierzytelności członka otwartego funduszu;
- 2) w przypadku gdy w postępowaniu upadłościowym prowadzonym w stosunku do powszechnego towarzystwa, które ponosi odpowiedzialność za szkodę, nie został zawarty układ:
 - a) odpisu prawomocnego postanowienia sądu o zakończeniu postępowania upadłościowego oraz
 - b) wyciągu z zatwierdzonej przez sędziego-komisarza listy wierzytelności, zawierającego oznaczenie wierzytelności członka otwartego funduszu oraz otrzymanej przez niego na jej poczet sumy;
- 3) w przypadku gdy postępowanie upadłościowe prowadzone w stosunku do powszechnego

towarzystwa, które ponosi odpowiedzialność za szkodę, zostało umorzone z przyczyn określonych w art. 361 pkt 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. z 2012, poz. 1112 oraz z 2013 r. poz. 355, 613 i 1529):

- a) odpisu prawomocnego postanowienia sądu o umorzeniu postępowania upadłościowego oraz
 - b) wyciągu z zatwierdzonej przez sędziego-komisarza listy wierzytelności, zawierającego oznaczenie wierzytelności członka otwartego funduszu oraz otrzymanej przez niego na jej poczet sumy, a jeżeli przed umorzeniem postępowania lista wierzytelności nie została zatwierdzona - prawomocnego orzeczenia sądu stwierdzającego obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej członkowi otwartego funduszu przez powszechne towarzystwo albo pisemnego oświadczenia tego towarzystwa o uznaniu wierzytelności członka funduszu;
- 4) w przypadku gdy wniosek o ogłoszenie upadłości powszechnego towarzystwa, które ponosi odpowiedzialność za szkodę, został oddalony z przyczyn określonych w art. 13 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe i naprawcze:
- a) odpisu prawomocnego postanowienia sądu w sprawie oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz
 - b) odpisu prawomocnego orzeczenia sądu stwierdzającego obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej członkowi otwartego funduszu przez powszechne towarzystwo albo pisemnego oświadczenia tego towarzystwa o uznaniu wierzytelności członka funduszu.

§ 21. 1. Wypłata, o której mowa w § 18 pkt 2, następuje:

- 1) w przypadku określonym w § 20 pkt 1 - w wysokości różnicy pomiędzy wartością wierzytelności członka otwartego funduszu, wynikającą z wyciągu z zatwierdzonej listy wierzytelności a wartością środków, które zgodnie z wykonanym układem otrzymał albo powinien otrzymać, jeżeli różnica ta będzie liczbą dodatnią;
- 2) w przypadku określonym w § 20 pkt 2 - w wysokości różnicy pomiędzy wartością wierzytelności członka otwartego funduszu a otrzymaną przez niego na jej poczet sumą, wynikającą z przedstawionego przez niego wyciągu z zatwierdzonej listy wierzytelności;
- 3) w przypadku określonym w § 20 pkt 3 - w wysokości różnicy pomiędzy wartością wierzytelności członka otwartego funduszu a otrzymaną przez niego na jej poczet sumą, wynikającą z przedstawionego przez niego wyciągu z zatwierdzonej listy wierzytelności, a jeżeli lista wierzytelności nie została zatwierdzona - w wysokości wartości wierzytelności

członka otwartego funduszu, wynikającej z prawomocnego orzeczenia sądu lub oświadczenia towarzystwa o uznaniu tej wierzytelności;

- 4) w przypadku określonym w § 20 pkt 4 - w wysokości wartości wierzytelności członka otwartego funduszu, wynikającej z prawomocnego orzeczenia sądu lub oświadczenia towarzystwa o uznaniu tej wierzytelności.

2. Wyplata następuje w terminie 14 dni od dnia złożenia w Krajowym Depozycie odpowiednich dokumentów zgodnie z § 20, w sposób uzgodniony przez Krajowy Depozyt z uprawnionym do odszkodowania członkiem otwartego funduszu. Dokumenty składa się w oryginale albo urzędowo lub notarialnie poświadczonym odpisie.

3. W przypadku odrzucenia wniosku o ogłoszenie upadłości powszechnego towarzystwa, jak również w przypadku umorzenia postępowania upadłościowego albo oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości powszechnego towarzystwa z przyczyn innych niż przyczyny, o których mowa odpowiednio w § 20 pkt 3 albo 4, a także w przypadku zawarcia układu nieprzewidującego likwidacji majątku powszechnego towarzystwa, wypłaty, o których mowa w § 18 pkt 2, nie są dokonywane.

§ 22. 1. Na wypłaty w pierwszej kolejności są przeznaczane środki tworzące zasób podstawowy Funduszu Gwarancyjnego.

2. Wyplata, o której mowa w § 18 pkt 1, jest dokonywana z wpłat wszystkich powszechnych towarzystw, proporcjonalnie do wartości środków przez każde z nich w zasobie podstawowym, według stanu z dnia dokonania wypłaty.

3. Wyplata, o której mowa w § 18 pkt 2, dokonywana jest w pierwszej kolejności z wpłaty powszechnego towarzystwa, które ponosi odpowiedzialność za szkodę, na pokrycie której wypłata ta jest dokonywana, a w dalszej kolejności – z wpłat pozostałych powszechnych towarzystw, proporcjonalnie do wartości środków utrzymywanych przez każde z nich w zasobie podstawowym, według stanu z dnia dokonania wypłaty.

4. Jeżeli środki zasobu podstawowego okażą się niewystarczające do pełnego pokrycia wpłat, wówczas wypłaty te, w zakresie przekraczającym wartość zasobu podstawowego, dokonywane są ze środków tworzących zasób rezerwowy. Udziały poszczególnych powszechnych towarzystw w zasobie rezerwowym są w takim przypadku pomniejszane proporcjonalnie do wartości środków utrzymywanych przez nie w zasobie podstawowym.

według stanu z dnia dokonania wypłaty.

§ 23. 1. Jeżeli środki Funduszu Gwarancyjnego w dniu dokonywania z nich wypłaty nie pokrywają w całości istniejących zobowiązań Funduszu Gwarancyjnego, wówczas zobowiązania te są zaspokajane w kolejności, według terminów ich wymagalności, poczynając od zobowiązania najwcześniej wymagalnego.

2. Zobowiązanie, które może być pokryte jedynie w części ze środków Funduszu Gwarancyjnego, jest w tej części pokrywane w terminie wymagalności, zaś w pozostałej części po dokonaniu przez powszechne towarzystwa wpłat uzupełniających do Funduszu Gwarancyjnego.

3. Jeżeli w przypadku określonym w ust. 1 terminy wymagalności zobowiązań Funduszu Gwarancyjnego przypadają na ten sam dzień, wówczas jest dokonywana wypłata na zaspokojenie wszystkich zobowiązań wymagalnych w tym dniu, przy czym zobowiązania te są zaspokajane częściowo, proporcjonalnie do ich wartości. Zobowiązania te, w części dalej istniejącej, będą pokrywane według tych samych zasad.

§ 24. 1. O każdej wypłacie ze środków Funduszu Gwarancyjnego Krajowy Depozyt zawiadamia niezwłocznie organ nadzoru oraz wszystkie powszechne towarzystwa.

2. Jeżeli środki Funduszu Gwarancyjnego nie wystarczają na pokrycie w pełnej wysokości istniejącego zobowiązania Funduszu Gwarancyjnego, Krajowy Depozyt informuje o tym organ nadzoru.

§ 25. 1. W przypadku przejęcia zarządzania otwartym funduszem na skutek cofnięcia przez organ nadzoru zezwolenia na utworzenie powszechnego towarzystwa zarządzającego tym funduszem, na podstawie umowy zawartej pomiędzy powszechnymi towarzystwami albo w związku z łączeniem się powszechnych towarzystw w trybie określonym w art. 492 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1030), wpłata dokonana do Funduszu Gwarancyjnego jest zaliczana na poczet wpłaty do Funduszu Gwarancyjnego należnej od powszechnego towarzystwa przejmującego zarządzanie tym funduszem.

2. Zaliczenie, o którym mowa w ust. 1, następuje na podstawie przedłożonego Krajowemu Depozytowi, odpowiednio, odpisu decyzji organu nadzoru, o której mowa w art. 64 ust. 10 ustawy, albo odpisu zezwolenia organu nadzoru na przejęcie zarządzania otwartym funduszem

lub na połączenie się towarzystw, we wskazanej dacie zakończenia likwidacji otwartego funduszu, którym zarządzanie zostało przejęte. Dokumenty te składa się niezwłocznie Krajowemu Depozytowi w odpisie urzędowo albo notarialnie poświadczonym.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w przypadku łączenia się powszechnych towarzystw w trybie określonym w art. 492 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych, przy czym wpłaty łączących się powszechnych towarzystw są zaliczane na poczet wpłaty należnej od towarzystwa zawiązanego w wyniku tego połączenia. Przepis § 3 stosuje się odpowiednio, przy czym dla powszechnego towarzystwa zawiązanego w wyniku połączenia termin, o którym mowa w § 3, biegnie od dnia połączenia lub dnia rozpoczęcia likwidacji otwartego funduszu, dokonywanej w związku z połączeniem, w zależności od tego, który z tych dni nastąpi wcześniej.

§ 26. W przypadkach, o których mowa w § 25 ust. 1 i 3, wszelkich czynności związanych z:

- 1) rozliczeniem nadpłat powstałych w związku z lokowaniem środków wniesionych do Funduszu Gwarancyjnego przez powszechne towarzystwo, które zaprzestało zarządzania otwartym funduszem,
 - 2) rozliczeniem i poborem opłat należnych Krajowemu Depozytowi
- dokonuje się, począwszy od daty otwarcia likwidacji otwartego funduszu, względem powszechnego towarzystwa, które, odpowiednio, przejęło zarządzanie tym funduszem albo zostało zawiązane w związku z łączeniem się towarzystw w trybie określonym w art. 492 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych.

§ 27. 1. Za administrowanie Funduszem Gwarancyjnym Krajowy Depozyt pobiera od powszechnych towarzystw opłaty kwartalne w wysokości równej sumie:

- 1) kwoty naliczonej od wartości zasobu rezerwowego Funduszu Gwarancyjnego, według stanu na ostatni dzień każdego kwartału kalendarzowego, zgodnie z następującą skalą:

Wartość zasobu rezerwowego Funduszu Gwarancyjnego, według stanu na ostatni dzień kwartału kalendarzowego (w zł)		Wysokość naliczonej kwoty (w zł)
ponad	do	

	1.000.000	10 % wartości zasobu rezerwowego Funduszu Gwarancyjnego
1.000.000	2.000.000	100.000 zł + 8 % nadwyżki ponad 1.000.000 zł wartości zasobu rezerwowego Funduszu Gwarancyjnego, według stanu na ostatni dzień kwartału kalendarzowego
2.000.000		180.000 zł + 6 % nadwyżki ponad 2.000.000 zł wartości zasobu rezerwowego Funduszu Gwarancyjnego, według stanu na ostatni dzień kwartału kalendarzowego

oraz

2) równowartości kosztów i wydatków, o których mowa w ust. 4.

2. Kwota, o której mowa w ust. 1 pkt 1, obciąża wpłaty poszczególnych powszechnych towarzystw proporcjonalnie do wartości ich udziału w zasobie rezerwowym Funduszu Gwarancyjnego.

3. Dla celów ustalenia podstawy naliczania opłat przyjmuje się, że wartości zasobu rezerwowego nie pomniejszają wypłaty dokonane ze środków Funduszu Gwarancyjnego.

4. Koszty procesu zasądzone od Krajowego Depozytu w orzeczeniu sądowym, o którym mowa w § 19 ust. 1, obciążają wpłaty poszczególnych powszechnych towarzystw w częściach równych.

§ 28. 1. Opłaty, o których mowa w § 27 ust. 1, są pobierane z dołu, w ostatnim dniu roboczym każdego kwartału kalendarzowego.

2. Opłata należna Krajowemu Depozytowi jest pobierana z udziału w zasobie rezerwowym Funduszu Gwarancyjnego przypadającego poszczególnym powszechnym towarzystwom.

3. Jeżeli wysokość opłaty przewyższa wartość udziału powszechnego towarzystwa w zasobie rezerwowym Funduszu Gwarancyjnego, wówczas jest ona pobierana z udziału tego powszechnego towarzystwa w zasobie podstawowym Funduszu Gwarancyjnego.

4. Jeżeli łączna wartość środków utrzymywanych przez powszechne towarzystwo w Funduszu Gwarancyjnym jest niższa od wysokości opłat należnych Krajowemu Depozytowi od tego towarzystwa, wówczas wszelkie wpłaty tego towarzystwa do Funduszu Gwarancyjnego są zaliczane w pierwszej kolejności na poczet opłat należnych Krajowemu Depozytowi, przed

zaliczeniem ich na poczet wpłat do Funduszu Gwarancyjnego.

§ 29. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2014 r.²⁾

Prezes Rady Ministrów:

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 30 marca 2004 r. w sprawie Funduszu Gwarancyjnego (Dz. U. Nr 56, poz. 545)

UZASADNIENIE

Na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 grudnia 2013 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z określeniem zasad wypłaty emerytur ze środków zgromadzonych w otwartych funduszach emerytalnych (Dz. U. poz. 1717) nastąpiła zmiana przepisów ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 989, z późn. zm.), powoływanej dalej jako „ustawa”, odnoszących się do istoty i funkcjonowania Funduszu Gwarancyjnego. Zmiany te spowodowały również konieczność zmiany przepisów upoważniających do wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia w sprawie Funduszu Gwarancyjnego.

Rolą Funduszu Gwarancyjnego jest zapewnienie bezpieczeństwa środków członków otwartych funduszy emerytalnych. Przychody Funduszu Gwarancyjnego pochodzą z obowiązkowych wpłat powszechnych towarzystw emerytalnych, stanowiących określoną procentowo część aktywów, identyczną dla wszystkich otwartych funduszy emerytalnych.

Przedmiotowe rozporządzenie, zgodnie z art. 185 ust. 4 ustawy w nowym brzmieniu, reguluje kwestie: wysokości, sposobu i trybu wnoszenia wpłat do Funduszu Gwarancyjnego, sposobu i trybu działania Funduszu Gwarancyjnego, w tym lokowania jego środków, sposobu gospodarowania środkami Funduszu Gwarancyjnego, wysokości opłat wnoszonych do Krajowego Depozytu za administrowanie Funduszem Gwarancyjnym i trybu ich wnoszenia, warunków i trybu dokonywania wypłat ze środków Funduszu Gwarancyjnego oraz ich zwrotu powszechnym towarzystwom, a także sposobu dokonywania rozliczeń z powszechnymi towarzystwami, które zaprzestały dokonywania wpłat wskutek zakończenia działalności określonej w ustawie.

W ramach realizacji głównego celu istnienia Funduszu Gwarancyjnego tj. gwarancji dla środków zgromadzonych w otwartych funduszach emerytalnych, rozporządzenie precyzuje szczegółowe warunki wypłaty ze środków Funduszu Gwarancyjnego:

- 1) na rzecz członków otwartych funduszy na pokrycie szkód spowodowanych niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem przez powszechne towarzystwo obowiązków w ramach zarządzania funduszem i jego reprezentacji, o ile szkoda nie nastąpiła wyłącznie z winy poszkodowanego - w zakresie, w jakim za szkody te powszechne towarzystwo nie ponosi odpowiedzialności;

2) na rzecz członków otwartych funduszy na pokrycie szkód spowodowanych niewykonaniem lub niewłaściwym wykonaniem przez powszechne towarzystwo obowiązków w ramach zarządzania funduszem i jego reprezentacji, za które odpowiedzialność ponosi powszechne towarzystwo - w zakresie, w jakim szkody te nie mogą być pokryte z masy upadłości tego towarzystwa.

Główne zmiany ujęte w rozporządzeniu w porównaniu do poprzedniego rozporządzenia obejmują:

- 1) uwzględnienie zmiany dotychczasowej struktury Funduszu Gwarancyjnym, w ramach której wydzielone były część podstawowa i część dodatkowa, Funduszem Gwarancyjnym, w którym nie ma podziału na poszczególne części;
- 2) uwzględnienie zastrzeżenia, wynikającego z nowego brzmienia przepisów ustawy, zgodnie z którym zakres całkowitej wartości środków Funduszu Gwarancyjnego nie może przekraczać 0,3% wartości aktywów netto wszystkich otwartych funduszy emerytalnych, chyba że wartość zobowiązań Funduszu Gwarancyjnego wobec otwartych funduszy przekracza tą wielkość.

Ponadto wysokość wpłat do Funduszu Gwarancyjnego dokonywanych przez powszechne towarzystwa emerytalne ustalona została na poziomie 0,3% wartości netto aktywów otwartego funduszu emerytalnego zarządzanego przez to towarzystwo. Konieczność dokonania zmiany wysokości tej wpłaty w porównaniu do poprzedniego rozporządzenia regulującego tą kwestię (z 0,1% na 0,3%) jest pochodną przeprowadzenia operacji przeniesienia wyrażonych obligacyjnymi zobowiązaniami Skarbu Państwa części uprawnień emerytalnych ubezpieczonych z OFE do ZUS. Przeniesienie to skutkuje bezpośrednim zmniejszeniem wysokości aktywów OFE o 51,5%, tym samym dostosowania wymaga, wyrażony w postaci procentowej, poziom wysokości wpłat do Funduszu Gwarancyjnego dokonywanych przez powszechne towarzystwa emerytalne. Jednocześnie nowy poziom wysokości wpłat powoduje dodatkowe ryzyka, które związane są z podniesieniem limitu inwestycji w aktywa denominowane w walucie innej niż krajowa z 5% do 30% wartości aktywów OFE. Ponadto, zgodnie z art. 153 ustawy, w ramach działalności lokacyjnej poza granicami kraju, otwarty fundusz emerytalny może powierzyć zarządzanie swoimi aktywami podmiotom mającym siedzibę poza granicami Polski. Fakt ten dodatkowo zwiększa ryzyko inwestycyjne, którym obciążone są aktywa OFE. W obliczu powyższych argumentów, konieczność zastosowania maksymalnego poziomu wpłat jest nieodzowna.

Rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 lutego 2014 r.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), projekt rozporządzenia został zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera norm technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), dlatego też nie podlega notyfikacji.

Projekt rozporządzenia nie narusza przepisów obowiązujących w Unii Europejskiej.

Ocena skutków regulacji

1) Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny.

Zakres projektowanej regulacji obejmuje następujące podmioty:

- otwarte fundusze emerytalne oraz zarządzające nimi powszechne towarzystwa emerytalne,
- członków otwartych funduszy emerytalnych,
- Komisję Nadzoru Finansowego,
- Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S. A.

Projektowane rozporządzenie poprawi funkcjonowanie powszechnych towarzystw emerytalnych przez zmniejszenie liczby nałożonych na nie obowiązków administracyjno-sprawozdawczych.

W chwili obecnej, zgodnie z art. 184 i 185 ustawy, Fundusz Gwarancyjny składa się z części podstawowej i części dodatkowej. Otwarty fundusz otwiera, stanowiący część dodatkową Funduszu Gwarancyjnego, rachunek, na który przekazywane są wpłaty powszechnego towarzystwa. Wysokość środków przechowywanych na rachunku części dodatkowej Funduszu Gwarancyjnego wynosi nie mniej niż 0,3% i nie więcej niż 0,4% wartości aktywów netto funduszu oraz całkowita wartość środków części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego nie może przekraczać 0,1% wartości aktywów netto wszystkich otwartych funduszy.

Stan środków Funduszu Gwarancyjnego na dzień 31 grudnia 2013 r. przekroczył 1,2 mld zł :

- część podstawowa w Krajowym Depozycie Papierów wartościowych – 294 860 946, 55 zł,
- część dodatkowa na rachunkach w ofe – 948 894 980, 84 zł.

Zgodnie z art. 23. ustawy z dnia 6 grudnia 2013 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z określeniem zasad wypłaty emerytur ze środków zgromadzonych w otwartych

funduszach emerytalnych, w dniu 3 lutego 2014 r. otwarty fundusz emerytalny umarza 51,5% jednostek rachunkowych zapisanych na rachunku każdego członka otwartego funduszu emerytalnego na dzień 31 stycznia 2014 r. i przekazuje do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, działającego w imieniu i na rzecz Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W efekcie da to możliwość powszechnym towarzystwom emerytalnym wycofanie 51,5% kwoty zgromadzonej na rachunku Funduszu gwarancyjnego w ramach części dodatkowej, tj. 488,7 mln zł. Pozostałe środki w kwocie ok. 460 mln zł PTE wycofają w dniu 1 lipca 2014 r., tym samym zamykając rachunek części dodatkowej Funduszu Gwarancyjnego - o czym mówi art. 27 ww. ustawy. Oznacza to, że do 1 lipca 2014 r. PTE z powyższego tytułu odzyskają łącznie prawie 949 mln zł.

Projektowana zmiana w rozporządzenia wprowadza zwiększenie wysokości wpłat do Funduszu Gwarancyjnego dokonywanych przez powszechne towarzystwa emerytalne – z poziomu 0,1% wartości aktywów netto na 0,3%.

Aby wartość na rachunku Funduszu Gwarancyjnego wynosiła 0,3% aktywów netto ofe, tj. ok. 435 mln zł, należy oczekiwać, że w pierwszym roku PTE będą musiały wpłacić do Krajowego Depozytu Papierów wartościowych na rachunek Funduszu Gwarancyjnego ok. 140, 6 mln zł. W kolejnych latach wysokość opłat będzie uzależniona od kształtowania się wielkości aktywów ofe. Wielkość tych aktywów uzależniona jest od kwoty wpłaconych składek, kwoty przekazywanej do FUS w ramach tzw. suwaka oraz od sytuacji na rynku papierów wartościowych. Wzrost aktywów o 1% może spowodować kwartalnie opłatę w wysokości ok. 4,3 mln zł. Natomiast spadek aktywów ofe nie spowoduje żadnych dopłat do Funduszu Gwarancyjnego.

Szacunek wykonano przy założeniach:

- aktywa netto ofe na dzień 31 grudnia 2013 r. – 299 268 310 938 zł.,
- w dniu 3 lutego 2014 r. otwarty fundusz emerytalny umarza 51,5% aktywów netto,
- część podstawowa w Krajowym Depozycie Papierów wartościowych – 294 860 946, 55 zł,
- wpłata do Funduszu Gwarancyjnego 0,3% aktywów netto ofe.

2) Omówienie wyników konsultacji.

Projekt został poddany konsultacjom społecznym.

W trybie ustaw o związkach zawodowych projekt przekazano:

- 1) NSZZ Solidarność,
- 2) Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych,
- 3) Forum Związków Zawodowych,

- 4) Polskiemu Związkowi Emerytów, Rencistów i Inwalidów.

W trybie ustawy o organizacjach pracodawców projekt przekazano:

- 1) Pracodawcom Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych Lewiatan,
- 3) Business Centre Club – Związkowi Pracodawców,
- 4) Związkowi Rzemiosła Polskiego.

Projektowane rozporządzenie dodatkowo zostało skierowane do:

- 1) AEGON Powszechne Towarzystwo Emerytalne S.A.,
- 2) Pocztylion-Arka PTE S.A.,
- 3) Giełda Papierów Wartościowych S.A.,
- 4) Krajowa Izba Gospodarcza Towarzystw Emerytalnych,
- 5) Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A.,
- 6) Izba Domów Maklerskich,
- 7) Stowarzyszenie Emitentów Giełdowych,
- 8) Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami,
- 9) Związek Banków Polskich,
- 10) Polskie Stowarzyszenie Inwestorów Kapitałowych,
- 11) Stowarzyszenie Inwestorów Indywidualnych,
- 12) Rada Banków Depozytariuszy,
- 13) Związek Maklerów i Doradców.

Uwagi do projektu zgłosiły następujące podmioty:

- Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan
- Izba Gospodarcza Towarzystw Emerytalnych,
- Depozyt Papierów Wartościowych S.A.

Wszystkie w/w podmioty podniosły konieczność poprawienia projektu (wraz z jego uzasadnieniem) ze względu na zlikwidowanie ustawą z dnia 6 grudnia 2013 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z określeniem zasad wypłaty emerytur ze środków zgromadzanych w otwartych funduszach emerytalnych instytucji niedoboru. Uwagi te (jako merytorycznie uzasadnione) zostały w pełni – poprzez odpowiednie poprawienie projektu – uwzględnione.

Ponadto za zasadne uznane zostały:

- 1) uwagi Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych Lewiatan oraz Izby Gospodarcza Towarzystw Emerytalnych:

- w zakresie poprawienia § 3 ust. 1 pkt 1 projektu (poprzez jego skreślenie) – uznając za trafny argument, iż istnieje dostęp do Krajowego Rejestru Sądowego na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości i z tego względu nie ma konieczności przekazywania papierowego odpisu z tego Rejestru,
- w zakresie poprawiania § 27 ust. 1 projektu (w wersji przesyłanej na Komitet Rady Ministrów odpowiada on § 25 ust. 1) – poprzez zmianę redakcji tego przepisu w taki sposób, aby niewątpliwie z niego wynikało, że ma tutaj miejsce dokonywanie wpłaty do Funduszu Gwarancyjnego przez powszechne towarzystwo zarządzające przejmowanym funduszem,

2) uwagi Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych S.A.:

- w zakresie nadania nowego brzmienia § 24 (w wersji przesyłanej na Komitet Rady Ministrów odpowiada on § 22) – w taki sposób, aby wypłaty z Funduszu Gwarancyjnego na pokrycie szkód spowodowanych niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem przez powszechne towarzystwa obowiązków w zakresie zarządzania funduszem i jego reprezentacji były dokonywane w pierwszej kolejności z wpłaty towarzystwa ponoszącego odpowiedzialność za szkodę, a w dalszej kolejności z wpłat pozostałych towarzystw; uznano ponadto za słuszny postulat zmiany określenia dnia, według stanu, na który ma być ustalana wartość środków poszczególnych towarzystw w zasobie podstawowym Funduszu, w celu ustalenia stopnia ich pomniejszenia na skutek dokonania wypłaty ze środków Funduszu – na dzień dokonania wypłaty ze środków Funduszu (podobnie jak to mam miejsce w odniesieniu do przeznaczenia na te wypłaty środków z zasobu rezerwowego),
- w zakresie postulowanej zmiany brzmienia części wspólnej § 28 pkt 1 i 2 projektu (w wersji przesyłanej na Komitet Rady Ministrów odpowiada ona części wspólnej § 26 pkt 1 i 2) – w ten sposób, iż czynności związanych z rozliczeniem nadpłat powstałych w związku z lokowaniem środków wniesionych do Funduszu Gwarancyjnego przez powszechne towarzystwo, które zaprzestało zarządzania otwartym funduszem oraz rozliczeniem i poborem opłat należnych Krajowemu Depozytowi dokonywać się będzie, począwszy nie od „daty zakończenia likwidacji”, lecz od „daty otwarcia likwidacji” otwartego funduszu, względem powszechnego towarzystwa, które, odpowiednio, przejęło zarządzanie tym funduszem albo zostało zawiązane

w związku z łączeniem się towarzystw w trybie określonym w art. 492 § 1 pkt 2 Kodeksu spółek handlowych – z uwagi na to, iż likwidatorem otwartego funduszu jest z mocy prawa powszechne towarzystwo, które przejęło zarządzanie tym funduszem, w taki razie to towarzystwo przejmujące powinno być więc podmiotem, w stosunku do którego już o dnia otwarcia likwidacji otwartego funduszu Krajowy Depozyt powinien dokonywać rozliczenia nadpłat powstałych przy lokowaniu środków wniesionych do Funduszu Gwarancyjnego przez powszechne towarzystwo, które zaprzestało zarządzania tym otwartym funduszem oraz rozliczenia pobieranych wpłat.

Nie uwzględniono natomiast następujących uwag:

- 1) obniżenia stanu Funduszu Gwarancyjnego (postulowanego zarówno przez Polską Konfederację Pracodawców Prywatnych Lewiatan, jak i Izbę Gospodarczą Towarzystw Emerytalnych), zaproponowanego w projekcie na poziomie 0,3% wartości aktywów netto funduszu emerytalnego zarządzanego przez to towarzystwo. W przekonaniu projektodawcy utrzymanie dotychczasowego poziomu Funduszu Gwarancyjnego (0,1% aktywów netto funduszu emerytalnego) nie będzie bowiem stanowić wystarczającego zabezpieczenia, aby pokryć ryzyka określone w przepisach ustawy. Ponadto, tak jak to już podkreślono wcześniej, konieczność dokonania zmiany wysokości tej wpłaty w porównaniu do poprzedniego rozporządzenia regulującego tą kwestię (z 0,1% na 0,3%) jest pochodną przeprowadzenia operacji przeniesienia wyrażonych obligacyjnymi zobowiązaniami Skarbu Państwa części uprawnień emerytalnych ubezpieczonych z OFE do ZUS (a przeniesienie to wywołuje bezpośrednie zmniejszenie wysokości aktywów OFE o 51,5%, tym samym dostosowania wymaga, wyrażony w postaci procentowej, poziom wysokości wpłat do Funduszu Gwarancyjnego dokonywanych przez powszechne towarzystwa emerytalne),
- 2) postulowanego przez Izbę Gospodarczą Towarzystw Emerytalnych:
 - obniżenia wysokości opłaty za administrowanie Funduszem Gwarancyjnym przez Krajowy Depozyt oraz wprowadzenia rozwiązania, zgodnie z którym Fundusz Gwarancyjny byłby częścią otwartego funduszu (w przekonaniu projektodawcy nie wskazano bowiem przekonujących argumentów za przyjęciem takich uregulowań),

3) Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego w szczególności na:**- sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego:**

Projektowane rozporządzenie nie ma wpływu na zwiększenie wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

- rynek pracy:

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.

- konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw:**- sytuację i rozwój regionalny:**

Projektowane rozporządzenie nie wpływa na sytuację i rozwój regionalny.

4) Wskazanie źródeł finansowania:

Projektowane rozporządzenie nie pociąga za sobą obciążeń budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.